

2020. október 3.
Nyíregyháza
Online Istentisztelet
Cím: Krisztusi elhivatáshoz méltó élet

(1. dia) „¹Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért: éljete ahhoz az elhivatáshoz méltón, amellyel elhívattatok, ²teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, ³igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével. ⁴Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is: ⁵egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, ⁶egy az Istene és Atyja mindenknek; ő van mindenek felett és mindenek által és mindenekben.” Ef 4,1-6

Drága Testvérek!

A mai témánk iránymutatása és Igénk üzenete alapján arról szeretnék ma nektek beszélni, hogy **(2. dia)** milyen a Krisztus elhivatásához méltó élet. Igénk olyan egyértelműen és világosan fogalmaz. Tudjátok, azért is becsülöm Isten Szavát, mert nem fogalmaz kétértelműen. Nem hagy kétségeket, hanem minden kétséget kizáróan világosan beszél. Azt mondja, éljete elhívottatokhoz méltóan, azaz ahhoz, Aki elhívott titeket, éljete Jézus

Krisztushoz méltóan. Azt mondja egy másik helyen Pál apostol, az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban meg volt. A napokban vettük az ifjúsági körrel azt az Igét, melyet Pál apostol ír a Korintusi levélben **(3. dia)**: „¹⁵Mert Krisztus jó illata vagyunk Isten dicsőségére az üdvözülők és az elkárhozók között.” II Kor 2,15.

Nem messze tőlünk van egy nagyon jó pékség és reggelenként oda szoktam menni vásárolni. Már messziről lehet érezni a pékségből áradó finom pékárú illatát. Amikor megcsap ez az illat olyan finom és jó érzés tölt el. Szívesen megyek be vásárolni. Elgondolkodtam azon, **(4. dia)**

- Vajon valóban jó illat vagyok?
- Valóban Krisztus jó illata az életem?
- Hívó emberként vonzó az életem?
- Vajon ez a krisztusi illat árad-e belőlem?
- Látják-e, érzik-e Krisztust az életemből, a szavaimból, a tetteimből?

A Szentírás világosan beszél arról, hogy **(5. dia)** milyen a Krisztushoz méltó élet és milyen a Krisztus nélküli élet. Mind a kettőnek vannak látható jelei. Ha valaki Krisztushoz méltón él, akkor **(5/a dia)** – olvashatjuk a 2. versben – „**teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel**”, ha valaki Krisztus nélkül él, **(5/b dia)** annak a látható jele az, amiről Pál apostol is beszél ebben a fejezetben néhány verssel később, a 18. versben, amikor azt mondja, hogy „**elidegenedtek Istentől, az Istennek tetsző élettől, megkeményedett a szívük**”.

Még részletesebben fejti ezt ki Pál apostol a Galatákhoz írott levél 5. fejezetében **(6. dia)**: „**a test cselekedetei azonban nyilvánvaló, mégpedig ezek: házasságtörés, parázñaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenykedés, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlok.**” Pál apostol egyértelművé akarja tenni, hogy az Istentelen életnek ezek lesznek a látható jelei. Amiről az Efezusi levél 5. fejezetében egészen nyilvánvalóan beszél Pál **(7.**

dia): „**parázñaság, bármiféle tisztátalanság vagy nyereszkedés még szóba se kerüljön közöttetek [...]** ⁴**se szemérmetlenség, se ostoba beszéd vagy kétértelműség: ami nem illik**”. Pedig ezt látjuk: a Krisztus nélküli világban ezek a gyümölcsök tapasztalhatók. Pál apostol a 3. versben a porneia szót használja, azaz a pornó szót. Csak érdekesség, hogy Magyarország egyik leggazdagabb embere, Gattyán György a pornóiparból gazdagodott meg, tesz tönkre női-férfi életeket, házasságokat, kapcsolatokat. Mindeközben ez az ember online jóslást is működtet. Ez mindig is látható volt, hogy a pornó, a szexualitás és az okkultizmus szervesen összetartozott. Mennyi élet roppan ebbe bele ország, – és világszerte.

Pál apostol arról is világosan beszél, hogy milyen az, amikor valaki Krisztussal él, hogy milyen jelei, milyen gyümölcsei vannak annak. Írja a már említett 2. versben **(8. dia)**: „**teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel**”, de beszél erről az Ef 5. fejezet 9. versében is, azt mondja: „**a világosság gyümölcse csupa jóság, igazság és egyenesség**”. A Galata levél 5. fejezetében egyértelműen írja **(8/a dia)**:

„a lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, türelem, szíves-ség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.” Érezzük drága Testvérek a kettő közötti kontrasztot? Ahhoz, hogy igazán meg-értsük a kettő közötti különbséget, érdemes elolvasni az egész 4. fejezetet! Pál apostol nem véletlenül választja ketté, nem élhettek többé úgy, mint a pogányok! Olyan döbbenetes, hogy ez a levél nem a pogány embereknek szól, Pál apostol ezt a levelet az Efezusi gyülekezetnek írja, és ha szeretném aktualizálni, akkor Pál apostol eme levelét érthetjük, hogy a nyíregyházi gyülekezetnek írja. Az evangélikusoknak! Neked, nekem, nekünk írja. Pál apos-tol szeretne arra rámutatni, hogy kedves gyülekezet, ti nem élhet-tek úgy, mint a pogány népek! Ott kell, hogy legyen a ti életetek-ben egy választó vonal, ezért beszél Pál apostol a 22. versben **(9. dia)** „vessétek el a régi szerinti óembert, aki csalárd és gonosz kívánságok miatt megromlott”. Drága Testvérek! Ki kell mon-dani, hogy mi így születünk ebbe a világba, így jövünk erre a vi-lágra: Istentől elszakadva, Istentől elidegenedve, mindannyian, én

is. Istentől elszakadt állapotban. Azt mondja Pál apostol, foly-tatva: „**újuljatok meg lelketekben, öltsetek fel az új embert**”. Pál apostol nagyon határozottan beszél arról, hogy kell, hogy le-gyen az ember életében egy pont **(10. dia)**. Legyen egy mérföldkő, ami elválasztja az ó-t, az újtól. Egy olyan pont, amit a Szentírás egyértelműen megnevez, itt a „metanoja” szót használja, mely a megtérést jelenti. Varga Zsigmond professzor úgy definiálja **(11. dia)**: „*a régi életből az új életbe való radikális, a régit megtagadó megtérés*”. Kell, hogy legyen az ember életében egy páli fordulat, egy ponthoz kötve azt, hogy én elhatároztam: nem akarok másról tudni, csak Jézus Krisztusról, ezért írja Pál apostol „**vessétek le az óembert**”, vessétek le azokat a dolgokat, melyek Istennek nem tetszenek. Amikor arról beszél az Ige, hogy milyen a test cseleke-detei és milyen a lélek gyümölcsei, akkor arról kell beszélni, hogy milyen jele van annak, hogy valaki Krisztushoz méltóan él, vagy Krisztus nélkül él? Higgyétek el drága Testvérek, azért ábrándul-tak ki nagyon sokan az egyházból, mert nem hitelek a keresz-

tyén emberek. Vannak, akik annak tartják magukat, de csak névleges keresztények, névlegesen hisznek Jézus Krisztusban, de igazából az életük nem olyan. Ez a 4. fejezet olyan gyakorlatiasan mutatja be, hogyan éljen a hívó ember a mindennapokban: **(12. dia): „Ezért tehát vessétek le a hazugságot és mondjatok igazat mindenki a felebarátjának, ha haragusztok, is ne vétkezzetek, a lap le ne menjen a ti haragotokkal. Aki lopni szokott, többé ne lopjon, hanem inkább dolgozzék. Semmiféle bomlasztó beszéd ne jöjjön ki a szátokon, hanem csak akkor szóljatok, ha az jó, ha szükséges, építésre, hogy áldást hozzon azok számára, akik hallják.”** Ef 4,25-29. Értitek drága Testvérek? Az, ha valaki hisz, ha valaki Jézus Krisztusban hisz, annak ilyen jelei vannak, akik nem lopnak, nem csálnak, nem hazudnak, nem paráználkodnak, nem pletykálnak, nem rosszindulatúak, nem éreznek gyűlöletet a szívükben, nem mutyiznak, nem spekulálnak és lehetne sorolni. Akik hisznek, akik komolyan veszik Jézus Krisztus nevét, azoknak a gyümölcsei azok, amiről Pál apostol is írt a Galatákhoz

írott levélben: csupa szeretet, jóság szívesség, öröm, békesség, türelem és lehetne sorolni. Tudjátok, a hívó embert erről ismerik meg. És azért káromolják olyan sokan az Istennek a nevét a pogányok között, mert azok, akik azt mondják, hogy hisznek, azoknak az életükön nem látszik. Dávidnak, amikor elbukott Betsabéval és Nátánt küldi hozzá, hogy leleplezze bűneit, Isten olyan megrendítő mondatot mond Dávidnak **(13. dia): „¹⁴Mivel azonban ezzel a tettel okot adtál az ÚR ellenségeinek a gyalázkodásra...**” II Sám 12,14. Hány hívó ember ad okot Isten gyalázására életében. Hány alkalommal adtam okot, hogy gyalázzák Isten nevét, mert nem áradt belőlem Krisztus jó illata? Végiggondoltuk, hogy a Krisztushoz méltó életbe ezek nem férnek bele? Olyan szomorú, amikor a hívó emberek is feszegetik a határokat. Belefér – nem fér?! A Krisztusban kapott új élet ne adjon okot Isten gyalázására, ne feszegetse a határokat, ne azt keresse, hogy belefér-e!

Hányszor hiteltelenítettük az Isten nevét? Hányszor káromolták miattunk az Isten nevét? Hogy ez a keresztény? Ilyen a

hívó? Akkor inkább nem vagyok ilyen. Amikor egy-egy beszélgetés folyamán azt mondták, hogy azért nem akarnak keresztények lenni, mert xy-on jön ki a templomból, milyen vallásos áhítattal ül ott és egyébként haza megy és veri a feleségét, és iszik és tajtékzik és lehetne sorolni.

Egyszer hallottam egy történetet egy kárpátaljai lelkésről, aki minden héten, szombaton délben elment a kocsmába, s hulla részegre itta magát, majd záróra előtt fél órával ment a gondnok érte talicskával, hogy hazavigye. A kommunisták azt mondták: „*őt nem kell elvinni, mert úgy sem építi az Isten országát!*” Csak a komoly hívő igehirdetőket vitték el, az ilyeneket nem.

Vagy másik történet jut eszembe, amit szintén hallottam:

Volt egy gyermek, aki az istentisztelet végén azt mondta a lelkésznek a kijáratnál:

- „*Lelkész bácsi! Tudja, nekem két nagyapám van!*
- *A lelkész mondja: persze kisfiam, mindenkinek két nagyapja van.*

- *De nem úgy – válaszolta a fiú! Az „egyik” ott volt minden istentiszteleten, áhítattal hallgatta a prédikációt, vett részt az alkalmakon. A „másik” nagyapja pedig az istentisztelet után lement a pincébe, majd négykézláb jött fel, s üvöltött a feleségével...*”

Látjátok drága Testvérek, ez a baj. Amikor ilyen jele van annak, hogy mi gyülekezetbe járunk, meg ilyen látható jele van a lelkipásztori életünknek. És erről őszintén kell beszélni. Őszintén, hogy mit jelent az Ige szerint a Krisztushoz, a Krisztus elhívásához méltó élet. Hogyan láttatom a krisztusi életemet? A Krisztust látni és láttatni!

Valaki egyszer azt mondta: „*Nem elég tisztességesnek lenni, annak is kell látszani.*” Elgondolkodtató ez a mondat, de ennek tartalmaként nagyon fontos, hogy nem „elég” keresztyénnek lenni, annak is kell látszani. Azaz nem mindegy, hogy mit látatok az életemmel! Hangoztathatom, hogy keresztyén vagyok, hívő vagyok, de vajon láttatom-e? Látszik-e az életemen? Jézus

azt mondja **(14. dia)**: „²¹Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” Mt 7,21. Lehet mondogatni, de az életünk azonnal leleplezi. Milyen az életünk és mit látnak az életünkből? Valaki egyszer azt mondta, hogy Máté, Márk, Lukács, János a négy evangélium, te pedig az 5. evangélium vagy, aki a négy evangéliumot megéled.

Néhány éve volt egy lelkigondozói beszélgetésem egy fiatalemberrel. Ez a fiatalember már többször volt nálam. Azt mondja egyik alkalommal, úgy irigyel engem. Ő úgy szeretne olyan életet élni, amilyet én élek. Mondtam neki, hogy neked nem az az élet tetszik, ami az enyém, hanem neked az az élet vonzó, amit Krisztusban látsz. Mert én Krisztus nélkül ugyan olyan lennék, mint te. De te, amire felfigyeltél, az a bennem élő Jézus Krisztus, az nem én vagyok, hanem a bennem élő Krisztus, Ő a vonzó számodra. Amiről Pál apostol ír. Azt mondja **(15. dia)**: „**Többé tehát nem én élek, hanem él bennem a Krisztus.**” Gal 2,20 Nem mi leszünk a vonzók. Mint ahogyan az Ige mondja „**a Krisztus**

arca ábrázolódjék ki rajtatok.” Ő lesz vonzó emberek számára. Rajtam és bennem nincsen semmi vonzó! Az a krisztusi élet, amit láttatunk, az teljesen más, mint amit ebben a világban tapasztalunk. Akiben Krisztus él, az oda tarja a másik arcát is. Akiben Krisztus él, az tudja azt is szeretni, aki egyébként gyűlöli őt. Akiben Krisztus él, az az ellenségét is tudja szeretni. Az ellenségért is tud imádkozni. Az nem keresztbe tesz, az nem rosszat mond a másiktól, annak a szájából nem bomlasztó beszéd jön ki, hanem mindent a javára magyaráz. Jakab levelének a 3. fejezetét érdemes lenne elolvasni. Azt írja Jakab **(16. dia)**: „**aki meg tudja zabolázni a nyelvét, az tökéletes ember.**” Jak 3,2.

De jó lenne akkor szólni, amikor az építő. De jó lenne felismerni azokat a helyzeteket, azokat a pillanatokat, amikor tudom, hogy mikor kell szólnom, és mikor kell csendben maradnom. Akiben Krisztus él, az így szeretne élni. És szeretné ezeket a gyümölcsöket teremni. „Nem a jég hátán is megélni, minden lében kanál lenni” hanem Krisztust láttatni! És ez vonzó lesz mások számára. Mert annak jó gyümölcsei lesznek. Csak a Krisztusban kapott új

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

életnek vannak jó, látható jelei. Az meg már nem én vagyok, hanem a bennem munkálkodó Jézus Krisztus.

A hívő embernek látni és láttatni kell Jézus Krisztust. A Krisztusban élő ember látja és láttatja Krisztust! **(17. dia)** Milyen a krisztusi elhivatáshoz méltó élet? Krisztust látja, megismeri, láttatja és megéli! Ennek pedig aztán látható jelei vannak a hívő ember életében a környezete felé! Ez pedig egységet kovácsol a Krisztus hívők körében, közösségében.

Ámen!